

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Znak: PNK.I.4130.14.2016

Kielce, dnia 23-03-2016

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U.2015 poz.1515 z późn. zm.)

stwierdza się nieważność

uchwały Nr XVI/153/2016 Rady Miejskiej w Chmielniku z dnia 22 lutego 2016 r. w sprawie zobowiązania Burmistrza Miasta i Gminy Chmielnik do podjęcia działań zmierzających do zapewnienia warunków do osiedlenia się w Gminie Chmielnik rodziny polskiego pochodzenia – w części określonej w § 1 – w zakresie słów „wschodniej Ukrainy lub”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 22 lutego 2016 r. Rada Miejska w Chmielniku podjęła uchwałę w sprawie zobowiązania Burmistrza Miasta i Gminy Chmielnik do podjęcia działań zmierzających do zapewnienia warunków do osiedlenia się w Gminie Chmielnik rodziny polskiego pochodzenia.

Dokonana przez organ nadzoru ocena legalności przedmiotowej uchwały wykazała, iż w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego podjęta została z istotnym naruszeniem prawa.

Zgodnie z § 1 uchwały Rada Miejska w Chmielniku zobowiązała Burmistrza do podjęcia działań zmierzających do zapewnienia warunków do osiedlenia się w Gminie Chmielnik jednej nieokreślonej imiennie czteroosobowej rodziny polskiego pochodzenia ewakuowanej z wschodniej Ukrainy lub terenów azjatyckiej części byłego Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich. W § 2 Rada Miejska określiła natomiast zakres pomocy wymienionej rodzinie niezbędnej do zapewnienia warunków do osiedlenia się na terenie Gminy Chmielnik. Jednocześnie w § 3 uchwały ustalono, iż środki na przedmiotową pomoc pochodzić będą z budżetu Gminy oraz z budżetu państwa w formie dotacji celowej.

W podstawie prawnej uchwały wskazano m.in. art. 12 ust.2 pkt.1 oraz art.20 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz.U. z 2014 r., poz. 1392 z późn.zm.)

Ustawa o repatriacji określa zasady nabycia obywatelstwa polskiego w drodze repatriacji, prawa repatrianta oraz zasady i tryb udzielania pomocy repatriantom i członkom ich rodzin (art.1 ust.1). Ustawa definiuje w ust.2 art.1 pojęcie repatrianta jako osoby polskiego pochodzenia, która przybyła do Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy krajowej w celu repatriacji z zamiarem osiedlenia się na stałe. Z kolei przepis art.16 ust.1 ustawy przewiduje możliwość uznania w drodze decyzji administracyjnej za repatrianta w stosunku do osoby spełniającej warunki tam określone. Taka regulacja rozszerza zakres pojęcia „repatriant” zdefiniowanego w art.1 ust.2 ustawy.

Przepisy ustawy o repatriacji określają zasady nabycia obywatelstwa polskiego w drodze repatriacji, przewidując dwa podstawowe sposoby uzyskania statusu repatrianta: uzyskanie obywatelstwa polskiego z mocy prawa z dniem przekroczenia granicy przez osobę przybywającą na podstawie wizy krajowej w celu repatriacji (art.4) oraz nabycie obywatelstwa polskiego z dniem, w którym decyzja o uznaniu za repatrianta stała się ostateczna (art.16 ust.3)

Należy jednakże zauważyć, iż na gruncie ustawy o repatriacji bez względu na sposób nabycia statusu repatrianta ustawodawca wymaga, aby osoby polskiego pochodzenia przed dniem wejścia w życie ustawy zamieszkiwały na stałe na terytorium obecnej Republiki Armenii, Republiki Azerbejdżańskiej, Republiki Gruzji, Republiki Kazachstanu,

Republiki Kyrgyskiej, Republiki Tadżykistanu, Republiki Turkmenistanu, Republiki Uzbekistanu albo azjatyckiej części Federacji Rosyjskiej (art.1 ust.2, art.16 ust.1 w zw. z art.9 ustawy)

Osobom, które uzyskały status repatrianta przysługuje pomoc w formach i na zasadach określonych w ustawie. Środki na realizację tej pomocy pochodzą zarówno z budżetu państwa oraz z budżetu jednostki samorządu terytorialnego.

Gmina, która udzieli repatriantowi pomocy w zakresie określonym w ustawie otrzymuje dotacje z budżetu państwa.

W świetle przedstawionych uregulowań prawnych należy zauważyć, iż przepisów ustawy o repatriacji nie stosuje się do osób ewakuowanych z terenów wschodniej Ukrainy, nawet jeśli posiadają oni polskie pochodzenie.

Tym samym przewidziane w ustawie różne formy pomocy udzielanej repatriantom ze środków budżetu państwa i budżetu jednostki samorządu terytorialnego nie przysługują tym osobom . Ponadto gminie, która udzieli pomocy osobom polskiego pochodzenia ewakuowanym z terenu wschodniej Ukrainy nie przysługuje dotacja z budżetu państwa,

O ile zatem zostaną zapewnione warunki do osiedlenia się osobom pochodzenia polskiego zamieszkującym w azjatyckiej części byłego Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich (przybyłym na podstawie wize repatriacyjnej lub uznanym za repatriantów), to zarówno tym osobom jak i gminie, która te warunki zapewniła będą przysługiwały środki pomocowe określone w ustawie o repatriacji.

W tym stanie rzeczy stwierdzenie nieważności uchwały w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Agata Wojtysek